

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

**lauantai 15.7.2023
aamuseurat klo 8.30
Katriina Laturi**

Jos sinun pitäisi ilmaista tähänastisen elämäsi vaiheet muutamalla romaanilla tai tietokirjalla, mitkä kirjat valitsisit? Saisit nimetä vaikkapa yhden kirjan per eletty vuosikymmen? Millaisen jatkumon ne rakentaisivat? Millaisen kuvan ne piirtäisivät sinusta?

Olisipa kiinnostavaa aloittaa tutustuminen toiseen kirjojen kautta. Ei small talkia, ei säätilan taivastelua, vaan esittäytymisen jälkeen pitäisi nimetä itselleen tärkeät kirjat. Ja jos vielä vaikeutetaan tehtävää, pitäisi valita vaikkapa vain viisi teosta ilman selityksiä. Tässä kohtaa ainakin itselleni tulisi polttava tarve valita jotain fiksua, korkealentoista ja vaikuttavaa. Jokin vaikeaselkoinen klassikko nyt ainakin tai sitten Immanuel Kantin Puhtaan järjen kritiikki. Jotain, joka antaisi minusta älykkään ja sivistyneen vaikutelman. Ja joka tekisi toivottavasti vaikutuksen muihin. Mutta sääntönä olisi, että kirjan olisi oltava itselle tärkeä tai että sen sisältö olisi tehnyt sinuun itseesi lähtemättömän vaikutuksen. Ja se pitäisi olla oikeasti ja kokonaan luettu. Niinpä minä ehkä valitsisin kuitenkin Kantin sijaan Aili Somersalon Mestaritontun seikkailut, Cormack McCarthyn Tien ja Knausgårdin koko Taisteluni-sarjan. Lisäksi joutuisin tunnustamaan, että luen synkkää kauhu-kirjallisuutta ja rock'n roll -elämäkertoja. Nyt heti perään koen tarvetta täydentää ja selittää: luen paljon ja monipuolisesti. Mutta edellä nimeämäni kirjat ja kirjallisuuslajit paljastavat, että pidän jännityksestä, traagisista elämäntapahtumista ja synkistäkin maailmankuvista. Ne herättävät tunteita ja vievät maailmoin, joihin en uskaltautuisi enkä pääse kuin mielikuvituksen kautta. Ja joskus yllättävistäkin kirjoista saa vertaistukea ja oivalluksia.

Sosiaalinen media antaa jokaiselle meistä mahdollisuuden kertoa, mitä haluamme muiden meidän elämästämme näkevän. Mutta kirjahylly on tässä suhteessa armoton. Se tietenkään ei avaa oman henkilökohtaisen elämän päivänpolttavia pulmia tai tapahtumia, mutta hyllyt paljastavat ja kertovat ihmisen taustasta, mieltymyksistä ja harrastuksista, tärkeistä asioista ja muistoista. Ja jos kirjahyllyn jakaa kaksi ihmistä, sen perusteella pystyy päättelemään aika paljon pariskunnan yhteiselämästä.

Jos kirjoja on paljon, mietin aina, onko niiden omistaja lukenut ne kaikki. Vai haluaisiko hän lukea ne, mutta ei ole aikaa? Vai haluaisiko hän olla ihminen, joka lukisi juuri sellaisia kirjoja? Teen taas tunnustuksen: hyllyssäni on kirjoja, joita en ole lukenut ja joita tuskin tulen lukemaan. Yksi niistä on Dostojevskin Karamazovin veljekset. Yrittänyt kyllä olen, mutta kirja on kerta kaikkiaan liian paksu, painava ja puuduttava. Mutta se näyttää hyvältä siinä Rikoksen ja rangaistuksen vieressä, jonka sentään olen lukenut. Niinpä voin itselleni perustella tämän Dostojevski-osastoni: olenhan kuitenkin lukenut Dostojevskiä, ja ehkä vielä jatkan uraani venäläisklassikoiden tiellä. Suon siihen itselleni toivoa pitämällä kirjan näkyvillä. Eikä toki haittaa, vaikka joku luulisi minun sen lukeneen.

Lukumieltymykset eivät ole ainoa asia, joita kirjahyllyt tarjoavat tutkittavaksi. Lapsuudestani muistan sukulaisten kirjahyllyjä, joissa oli esillä televisio ja kokoelma matkamuistoja.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

Matkamuistot eivät aina olleet edes itse hankittuja vaan saattoivat olla tuliainen tärkeältä ihmiseltä. Hyllyn vitriiniosiossa pidettiin hienoimmat lasiastiat. Muutamalla hyllyllä oli valikoima kirjoja — ainakin Valittuja paloja ja Päätaloa — sekä oma osasto hengelliselle kirjallisuudelle. Valokuvia ja valokuva-albumeita. Kirjahyllyissä tuntui olevan kirjojen lisäksi kunniapaikalla tärkeät ihmiset ja kokoelma asioita, joita arvostettiin ja pidettiin merkittävinä.

Minusta on hienoa, että kirjoja voi kuluttaa nykyisin monella tavalla: niitä voi kuunnella ja lukea sähköisessä muodossa. Itselleen voi koota virtuaalisen kirjakokoelman Internettiin, ja sellainen minullakin on. Kuuntelen aina lenkillä äänikirjaa, sillä mikään ei vie ajatuksia paremmin pois arjen säätämisestä ja maallisista murheista. Mutta yksi harmillinen juttu kirjojen digitalisoitumisessa on. Hyllyssäni kotona on Siionin virret ja Wilhelmi Malmivaaran seurapuhekirja. En minä niitä Internetin kirjalistalle omaksi ilokseni laittaisi. Ja ihan suoraan sanottuna en Malmivaaran seurapuhekirjaa pidä hyllyssäni lukemisen vuoksi. Kyseisen kirjan isovanhempani saivat lahjaksi naapureiltaan, kun isäni oli syntynyt. Kirja on hyllyssäni, koska sillä on valtava tunnearvo ja se kertoo sukujuuristani. Etulehdelle on kirjoitettu isäni syntymäpäivä ja koukeroisella käsialalla: "Oi Isä, saavu siunaamaan tää lapsi elon aamunaan. Se ota omaksesi." Ja näin kirjalla on toivotettu siunausta perheelle Erkki-pojan syntymän johdosta. Minusta tuntuu, että kirjaa eivät ole isovanhempanikaan pahemmin lukeneet. Mutta sen arvo on eleessä ja siunauksessa, jota sen antamisella on haluttu toivottaa. Ja jos joku Siionin virret ja tuon Malmivaaran seurapuhekokoelman hyllyssäni tunnistaa, tietää, mihin heimoon kuulun ja kenties paljastuu syvempi yhteys välillämme.

Kristinuskoa kutsutaan kirjauskonnoksi, koska sillä on pyhä kirja, Raamattu. Ja Raamattu on kokoelma kertomuksia vuosituhansien ajalta. Jokaiselle sieltä varmasti löytyy jotakin: jännitystä, uskomattomia juonenkäänteitä, rakkautta, seikkailuja, tragedioita, opetusta, toivoa ja lohdutusta. Siis eräänlainen hyllyllinen kirjoja yksissä kansissa. Niinpä vaikka kirjoista ja kirjahyllystä puhuminen herättäjäjuhlien aamuseuroissa voi tuntua kaukaa haetulta, meidän kaikkien väliltä löytyy yhteys samoista sanoista ja kertomuksista. Ne paljastavat, mikä meille kaikille täällä on yhteistä. Uskon sanoista aukeaa ikkuna toivoon, sanat ja tekstit tuovat ihmiset yhteen saman asian äärelle. Ne ilmaisevat, mikä lopulta on tärkeintä.

Siionin virressä 177 lauletaan näin:

Rakas Jeesus, sanassasi olet meille puhunut,
joka päivä armostasi polun eteen aukaissut.

Lisää meille uskoa, pidä armopolulla, anna elää valvovina, Hengen opastettavina.